

Θαβώριος Λόγος

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Φιλότητος
Νέος Μητροπολίτης
Θεσσαλονίκης

ΕΤΟΣ ΙΘ' • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2023 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2024 • ΤΕΥΧΟΣ 90

Θαβώριος Λόγος

Διμηνιαία έκδοση ενημέρωσης και πνευματικής οικοδομής

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ιερός Ναός

Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Τηλ.: 2310-828 989

Fax: 2310-888 375

www.inmetamorfoseos.gr

Facebook: Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως Σωτήρος

Υπεύθυνος Σύνταξης:

Αρχ/της Νικόλαος Παπαγεωργίου

Συντακτική ομάδα:

Μαρία Ψωμα

Δομνίκη Νικολοπούλου

Ευαγγελία Κατραμίδου

Δήμητρα Λαφάρα

Γεράσιμος Κατζός

Παύλος Χρυσοβέργης

Οι απόψεις που παρουσιάζονται σε κάθε κείμενο - άρθρο εκφράζουν το συγγραφέα αποκλειστικά και όχι τη συντακτική ομάδα του περιοδικού.

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

ΕΥΧΕΣΤΗΡΙΑ

ΔΙΑΒΟΛΗ

ΕΝΤΥΠΑ

ΟΙ ΕΙΣΗΛΘΟΝΤΕΣ

ΣΠΙΝΘΗΡΕΙΑ

Ιερός Ναός
Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

Επισκεφθείτε μας στο... www.inmetamorfoseos.gr

Ο Νέος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης

Χαρμόсуνα χτύπησαν όλες οι καμπάνες της Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, για να αναγγείλουν την εκλογή του νέου ποιμενάρχη της και διαδόχου του παραιτηθέντος πρώην Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ανθίμου.

Ο νέος μητροπολίτης Θεσσαλονίκης γεννήθηκε στις 9 Ιουλίου 1977 στη Χαλκίδα. Αρχικά σπούδασε στην Ανωτέρα Εκκλησιαστική Σχολή Αθηνών και ακολούθως στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στη Θεολογική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Στις 16 Φεβρουαρίου 2002 εκάρη μοναχός στη Μονή Αγίου Γεωργίου Αρμά (κοντά στο χωριό Φύλλα Ευβοίας). Στις 17 Φεβρουαρίου 2002 χειροτονήθηκε διάκονος από τον μητροπολίτη Χαλκίδος Χρυσόστομο.

Στις 19 Ιουνίου 2002 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος από τον ίδιο μητροπολίτη, λαμβάνοντας και το οφίκιο του αρχιμανδρίτη. Υπηρέτησε ως ιεροκήρυκας και γενικός αρχιερατικός επίτροπος της Μητροπόλεως Χαλκίδος, Ιστιαίας και Βο-

ρείων Σποράδων.

Τυγχάνει διπλωματούχος της Βυζαντινής Μουσικής από του έτους 2000, διετέλεσε διευθυντής και καθηγητής της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως Χαλκίδος, δίδαξε ως καθηγητής στις Ειδικές Σχολές της Μητροπόλεως, των Υποψηφίων Κατηχητών και Κατασκηνωτικών Στελεχών.

Στις 11 Οκτωβρίου 2019, με πρόταση του αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Ιερωνύμου, εξελέγη βοηθός επίσκοπος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, υπό τον τίτλο της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Ωρεών. Χειροτονήθηκε, στις 15 Οκτωβρίου 2019, στον Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών, από τον αρχιεπίσκοπο Αθηνών συμπαραστούμενο από πλειάδα μητροπολιτών.

Η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος στην τακτική της συνεδρίαση, στις 9 Οκτωβρίου 2023, τον εξέλεξε Επίσκοπο και Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης.

Είθε η Ποιμαντορία του να υπάρξει γόνιμη και ελπιδοφόρα για την συμπρωτεύουσα και την Εκκλησία των Θεσσαλονικέων!

Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς

Πριν λίγες μέρες, 14 Νοεμβρίου, γιορτάσαμε τη μνήμη του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, συμπολιούχου της πόλης μας. Είναι ένας από τους μεγάλους Αγίους της Εκκλησίας μας, αν μπορεί να ειπωθεί κάτι τέτοιο γιατί όλοι οι Άγιοι ευαρέστησαν τον Θεό. Ο Άγιος Γρηγόριος υπερασπίστηκε την ορθοδοξία και διετέλεσε επίσκοπος Θεσσαλονίκης κατά τον 14^ο αιώνα. Με σθένος και ορθόδοξη πίστη απέκρουσε τις αιρετικές διδασκαλίες του Βαρλαάμ. Ήταν και παραμένει ένα από τα λαμπρότερα πνεύματα. Κι όμως αυτός ο άνθρωπος έκλαιγε μπροστά την Παναγία και την παρακαλούσε να τον φωτίσει. «Υπεραγία Θεοτόκε φώτισον μου το σκότος». Προσωπικά αυτή η στάση του με συγκινεί. Αν ένας τέτοιος Άγιος θεωρούσε πως έχει σκότος στην καρδιά και στο μυαλό του, εμείς άραγε τι πρέπει να πούμε; Σε αυτόν τον μεγάλο Άγιο είναι αφιερωμένος ο μητροπολιτικός ναός της Θεσσαλονίκης στην καρδιά της πόλης.

Στον ίδιο χώρο σε παλαιότερες εποχές υπήρχε μία τρίκλιτη βασιλική χτισμένη στα τελευταία χρόνια του 13^{ου} αι. μ.Χ. Στα τέλη του 16^{ου}

αιώνα αυτός ο παλιός ναός που πια δεν σώζεται καθιερώθηκε ως ο Μητροπολιτικός ναός Θεσσαλονίκης. Στον παλιό ναό βρήκαν μαρτυρικό θάνατο τις μέρες του 1822 αρκετοί Θεσσαλονικείς. Η τρίκλιτη βασιλική καταστράφηκε από πυρκαγιά το 1890 και η τότε ελληνική κοινότητα αποφασίζει να ξαναχτίσει την εκκλησία. Ας σημειωθεί πως το ιστορικό σκηνικό της εποχής είναι τεταμένο. Η Θεσσαλονίκη το 1890 είναι τμήμα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας που πια πνέει τα λοίσθια. Στην πόλη ζουν και δραστηριοποιούνται πολλές εθνότητες που με τα

δημόσια κτίριά τους, συνήθως σχολεία και ναούς, θέλουν να δώσουν το στίγμα τους μερικές φορές να δηλώσουν και τις βλέψεις τους για την κυριαρχία της πόλης. Η ελληνική κοινότητα δεν μπορούσε να μείνει αδιάφορη μπροστά σε αυτό το δεδομένο.

Οι Έλληνες της Θεσσαλονίκης ζητούν τη συνδρομή του Ανδρέα Συγγρού, ο οποίος πράγματι δίνει ένα μεγάλο ποσό και την κατασκευή του ναού στο σπουδαίο αρχιτέκτονα Ερνέστο Τσίλερ. Ο ναός του Αγίου Γρηγορίου παρουσιάζει αρκετές ομοιότητες με την Παναγία Φανερώμενη του Αίγιου που είναι επίσης έργο του Τσίλερ. Η θεμελίωση έγινε με πασσάλους, λόγω ασθενούς υπεδάφους. Το 1893 το έργο σταμάτησε για οικονομικούς λόγους και το 1902 ξαναρχίζει το κτίσιμο με την εποπτεία αυτή τη φορά του Ξενοφώντα Παιονίδης. Στα 1906 ο ναός ολοκληρώνεται. Το 1911 ο ζωγράφος Νικόλαος Κεσσανλής (1859-1931), από την Κωνσταντινούπολη, ανέλαβε την αγιογράφηση του ναού, που την ολοκλήρωσε το 1913. Τον Απρίλιο του 1914 έγιναν τα εγκαίνια του ναού, ο οποίος αφιερώθηκε στον Γρηγόριο Παλαμά κι όχι στον Άγιο Δημήτριο, όπως αρχι-

κά είχε προγραμματιστεί. Η αλλαγή του ονόματος οφείλεται στην απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης το 1912 και την επιστροφή του παλιού ναού του Αγίου Δημητρίου, που είχε μετατραπεί σε τζαμί από τους Οθωμανούς, στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Στο ναό ανιχνεύονται βυζαντινά στοιχεία αλλά και νεοκλασικές επιρροές. Ο αρχιτεκτονικός τύπος του ναού είναι ο οκταγωνικός που επιτρέπει στον πιστό να υψώνει το βλέμμα ελεύθερα προς τον Παντοκράτορα και να προσπαθεί με το βλέμμα και την καρδιά να επικοινωνήσει με τον Δημιουργό του.

Κυριολεκτικά στα σπλάχνα αυτού του ναού βρίσκεται η κρύπτη του Μακεδονικού Αγώνα, ένας χώρος στον οποίο γινόταν οι συναντήσεις των Μακεδονομάχων κυριολεκτικά κάτω από την μύτη των Τούρκων. Ίσως αν κάποια στιγμή αφιερώσουμε λίγο χρόνο σε αυτό το περικαλλές μνημείο θα μας αποκαλύψει και άλλα μυστικά αρκεί να έχουμε εύηκοα ώτα για να ακούσουμε. Η εκκλησία αυτή έχει δύο βασικά συστατικά μέσα στους τοίχους της: αγάπη και αφοσίωση στο Θεό. Ας της αφιερώσουμε λίγο χρόνο.

*Επιμέλεια
Μαρία Ψωμά*

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Σάββατο 9 Δεκεμβρίου 2023

⇒ Ι.Μ. ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΡΟΔΟΛΙΒΟΥΣ

⇒ Ι.Μ. ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΔΡΑΜΑΣ

(Άγιος Γεώργιος Καρσλίδης)

⇒ ΚΕΦΑΛΑΡΙ ΔΡΑΜΑΣ για γεύμα (εξ' ιδίων)

⇒ ΒΑΠΤΙΣΤΗΡΙΟ ΑΓΙΑΣ ΛΥΔΙΑΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΑΣ

Ώρα Αναχώρησης: 9:00 π.μ.

(όπισθεν πλευρά Ιερού Ναού, επί της οδού Δελφών)

Τιμή Συμμετοχής: 25 Ευρώ

Δηλώσεις: Εντός του Ιερού Ναού ή στο

κινητό: 6 9 7 2 0 5 6 4 0 8, π. Νικόλαος

Λέξεις και φράσεις παροιμιώδεις

Έβαλε τον λύκο να φυλάει τα πρόβατα

Η έκφραση έχει την προέλευσή της στους μύθους του Αισώπου.

Σύμφωνα με το μύθο, κάποτε ένας βοσκός αντιλήφθηκε πως κάθε μέρα ένας λύκος ερχόταν πίσω από τα πρόβατά του. Στην αρχή φοβήθηκε πολύ και φυλαγόταν. Σιγά-σιγά όμως πήρε θάρρος, γιατί είδε πως ο λύκος μάλλον τα φύλαγε τα πρόβατα, μια και ποτέ του δεν πείραξε κανένα.

Τότε παραπήρε θάρρος και μια μέρα αποφάσισε να βάλει το λύκο να του φυλάξει τα πρόβατα κι αυτός να πήγε στην πόλη για να ψωνίσει.

Αυτό, όμως, περίμενε και ο λύκος και σαν είδε τον τσοπάνη να απομακρύνεται, έπεσε απάνω στο κοπάδι και το αποδεκάτισε. Όταν γύρισε πίσω ο βοσκός και είδε τη συμφορά που του έκανε ο λύκος, κούνησε με λύπη το κεφάλι του λέγοντας: «ποιος μου είπε να εμπιστευτώ τα πρόβατά μου σε ένα λύκο;».

Το ξύπινο πουλί από τη μύτη πιάνεται

Η φράση προέρχεται από ένα συγκεκριμένο τρόπο κυνηγιού που θυμίζει αυτόν των ψαράδων. Όπως τα ψάρια πιάνονται με αγκίστρια πάνω στα οποία έχουν τοποθετηθεί δολώματα, με τον ίδιο τρόπο μπορούν να πιαστούν και πουλιά.

Έτσι, παλιότερα, ορισμένοι κυνηγοί πήγαιναν σε μέρη που γνώριζαν ότι μαζεύονταν πουλιά και άπλωναν τα δίχτυα τους με αγκίστρια δολωμένα

στην άκρη με σκουλήκια ή σπόρους. Τα πουλιά πεινασμένα ορμούσαν και με το ράμφος τους κατάπιναν τα δολώματα. Μαζί όμως με αυτά κατάπιναν και τα αγκίστρια κι έτσι αιχμαλωτίζονταν.

Θα γίνω χαλί να με πατήσεις

Η φράση προέρχεται από τη Βυζαντινή Εποχή και τους «αυλοκόλακες».

Συγκεκριμένα, την εποχή εκείνη υπήρχαν ειδικοί δάσκαλοι, που δίδασκαν την κολακεία σε ενδιαφερόμενους, που ήθελαν να πετύχουν κάποια θέση στα ανάκτορα. Αυτοί ονομάζονταν «αυλοκόλακες».

Κάποτε, σε μια λαϊκή εξέγερση, μερικοί επαναστάτες έπιασαν τον αυτοκράτορα Ιουστινιανό το Β' και του έκοψαν τη μύτη! Και οι επτά τότε κόλακές του, έκοψαν κι αυτοί τη δική τους μύτη, για να μη υπερέχουν σε τίποτα από αυτόν.

Όταν ο κύριός τους ήθελε να καβαλήσει το άλογό του, οι κόλακες μάλωναν μεταξύ τους ποιος θα πρωτοσκύψει για να πατήσει επάνω στην πλάτη του ο αυτοκράτορας. Άλλοτε πάλι, για να μη λερώσει τα κόκκινα σανδάλια του, οι κόλακες έπεφταν κατάχαμα μέσα στις -λάσπες και τις ακαθαρσίες, ενώ ο αφέντης πατούσε επάνω τους, για να μη πι στο παλάτι του. Από την τελευταία αυτή ταπεινή πράξη των αυλοκολάκων έμεινε ως τα χρόνια μας η φράση: «θα γίνω χαλί να με πατήσεις».

Επιμέλεια:
Γεράσιμος Κατζός

Φθινοπωρινή αιμοδοτική εκστρατεία

www.donordonor.gr

ΔΙΝΩ
ΑΙΜΑ
= ΝΟΙΑΖΟΜΑΙ

01/10/2023

Στο χώρο του work shop
8:30 - 11:00
Πληροφορίες: 9872096408

SCAN ME!

Ιερά Μητρόπολις
Θεσσαλονίκης

Ιερός Ναός
Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

12^ο

“Αναρχος Θεός Καταβέβηκεν”

Ύμνοι, Δρώμενα & Κάλαντα
του Αγίου Δωδεκαημέρου

Κυριακή 17 Δεκεμβρίου 2023 / 19:00

Στην αίθουσα τελετών του Ναού

ΕΝΟΡΙΑ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Οκτώβριος - Νοέμβριος 2023

Πολλές φορές οι γιορτές και τα πανηγύρια, γίνονται η συμπύκνωση και η έκφραση του πώς αντιλαμβάνεται ο άνθρωπος το σκοπό και το νόημα της ζωής. Μ' ένα τέτοιο πανηγύρι μπήκε ο δεύτερος φθινοπωρινός μήνας του χρόνου, στην ενορία μας.

Κυριακή, 1 Οκτωβρίου και το πανηγύρι της προγραμματισμένης κάθε χρόνο φθινοπωρινής αιμοδοσίας, καλά κρατεί. Ο άνθρωπος γίνεται όχημα ελευθερίας, χαράς και πληρότητας ζωής, όταν δε στέφεται μόνο από υλική επιτυχία, αλλά διαθέτει ανθρωπιά κι αλληλεγγύη. Δίνω αίμα, αιμοδοτώ, σημαίνει είμαι αλληλέγγυος, νοιάζομαι για το συνάνθρωπό μου. Με τη συνδρομή όπως κάθε φορά, του Γ.Ν.Θ. «Ιπποκράτειο», διεξήχθη και φέτος με μεγάλη επιτυχία η αιμοδοσία, στο χώρο του Ιερού μας Ναού, με τη συμμετοχή πολλών εθελοντών αιμοδοτών, αλλά και την πολλή σημαντική προσφορά εθελοντών διακονούντων.

Μετά την παραίτηση του πρώην Θεσσαλονίκης κ. Ανθίμου, στις 9 Οκτωβρίου, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος στην τακτική της συνεδρίαση, εξέλεξε Επίσκοπο και Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης, τον μέχρι τότε Αρχιεραρχία της Ιεράς Συνόδου, Επίσκοπο Ωρεών, κ. Φιλόθεο. Ο Θεός να του δίνει φώτιση για να διακονήσει το λαό της πόλης μας, σύμφωνα με το θέλημά Του, να μας

δώσει πορεία σωστή, γόνιμη και να μας ποιμάνει με τη χάρη του Θεού, έχοντας πνευματικά χαρίσματα!

Την Κυριακή του Σπορέως, που πήρε τ' όνομά της από το Ευαγγέλιο της ομώνυμης Παραβολής, 15 του μηνός, έγινε ο αγιασμός και η έναρξη των Πνευματικών, Εκπαιδευτικών και Καλλιτεχνικών Δραστηριοτήτων του Ναού, για το έτος 2023-2024. Ειδικευμένοι συνεργάτες, με μεγάλη προθυμία κι αγάπη, προσφέρουν γνώση, εμπειρία, χρόνο στις ποικίλες δραστηριότητες της Ενορίας που δεν είναι λίγες, τόσα χρόνια τώρα και συνθέτουν το εποικοδομητικό και δημιουργικό έργο του Ναού μας.

Η προγραμματισμένη 3^η Συνάντηση Γονέων, 14 & 15 Οκτωβρίου «στο Θαβώρ», με αξιόλογους ομιλητές, την ψυχοθεραπεύτρια ενηλίκων, κ. Νέλη Βυζαντιάδου και τον Αστυνόμο Β' της υποδιεύθυνσης προστασίας ενηλίκων, κ. Παναγιώτη Αγγελίδη, εκτάκτως δεν υλοποιήθηκε.

Αντιθέτως το 5^ο Μετακατασκευαστικό Αντάμωμα των παιδιών μας, ζωντάνεψε τον χώρο της κατασκήνωσης, «το Θαβώρ», γιατί το καλοκαίρι μόνο, δεν είναι αρκετό. Με σύμμαχο τον καλό καιρό, την καλή διάθεση και την άρτια οργάνωση κύλησαν όλα με επιτυχία! Το να μοιάσει κανείς στα παιδιά, σημαίνει ακριβώς να επιστρέψει στη ζωή της χαράς και της ελευθερίας. Όταν κάποιος βρει το

Θεό, όταν ανάψει η εσωτερική φλόγα της πίστης, τότε η χαμένη γιορτή της παιδικής ηλικίας αποκαθίσταται.

Τα Θαβρώπαιδα, ζήσαν δυο μέρες μακριά από την οθόνη, που πολλές φορές δημιουργεί παθητικούς δέκτες, ενώ το μεγάλο σχολείο της κατασκήνωσης, δημιουργεί φιλίες, ομαδικότητα, συνεργασία, περιορισμό του εγώ, ψυχαγωγία, πνευματική ζωή, ωφέλιμες συζητήσεις και προβληματισμούς. Μια τονωτική ένεση για να συνεχίσουν τον προσωπικό τους αγώνα.

Στις 22 Οκτωβρίου κοιμήθηκε ο μακαριστός Ιεράρχης του Οικουμενικού Πατριαρχίου, μητροπολίτης Μετρών και Αθύρων κ. Δημήτριος. Η Εξόδιος Ακολουθία τελέστηκε την Τρίτη 24 Οκτωβρίου, στον Ιερό μας Ναό, ενώ ο ενταφιασμός του σε ταφώνα της Μονής Βλατάδων. Αξιόλογος, με σπουδαίο ποιμαντορικό έργο, εμπνευστής μεγάλου πρωτοποριακού κοινωνικού έργου στην πόλη μας, αγαπητός απ' όλους, έφυγε αθόρυβος σε νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης, όπως αθόρυβη ήταν και η επίγεια ζωή του, με απλότητα, ταπείνωση και αφανείς ευεργεσίες. Πλήθος Ιεραρχών, τον συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία. Αιωνία του η μνήμη!

Το προηγούμενο Σάββατο, -ψυχασάββατο του Αγίου Δημητρίου και Παρασκευή απόγευμα, μετά τον Εσπερινό, εψάλη τρισάγιο, υπέρ αναπαύσεως των κεκοιμημένων προσφιλών μας προσώπων.

Λίγες μέρες μετά, στις 26 του μηνός, οι καμπάνες ήχησαν χαρμόσυνα. Τιμήσαμε τον πολιούχο μας, Άγιο Δημήτριο, που συνδέεται άμεσα και με την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης. Ευχηθήκαμε χρόνια πολλά, σε όσες και όσους γιόρταζαν καθώς και σε όλη τη Θεσσαλονίκη.

Δυο μέρες μετά η Εκκλησία τιμούσε την Αγία Σκέπη. 28^η Οκτωβρίου. Διπλή γιορτή, Θεομητορική και Εθνική. Οι πρόγονοί μας, μεγαλούργησαν με την ενότητά τους και την Πίστη στην Υπέρμαχο Στρατηγό, τη λαβωμένη της Τήνου. Η Ελλάδα έδωσε τότε μάθημα ελευθερίας στους λαούς της Ευρώπης. «Μόνο οι ελεύθερες ψυχές κρατούν ελεύθερες πατρίδες», όπως αναφώνησε ο πιλότος της αεροπορίας μας την επετειακή ημέρα. Η πατρίδα είναι κάτι δυνατό, αληθινό, βαθύ. Δεν είναι γεωγραφικά σύνορα ή σύνολο πολιτών. Είναι η ιστορία, η παράδοση, οι ήρωες, η θυσία!

Η ιστορία δεν είναι μια γλυκιά ανάμνηση παρελθόντος, αλλά μια διαρκής συναίσθηση ευθύνης απέναντι στους μάρτυρες της Πίστης και της Πατρίδας μας. Απέναντι σε μια εποχή ενότητας, ομοψυχίας, μια εποχή χαρούμενης αγωνιστικότητας, γεμάτης αυταπάρνηση και αισιοδοξία. Είναι οι αξίες που κι εμείς σήμερα χρειαζόμαστε για να συνεχίσουμε και να σταθούμε μπροστά στις δύσκολες μέρες που ζούμε.

Νότες περηφάνειας και συγκίνησης μας γέμισαν τα παιδιά μας, παραστάτες και σημαιοφόροι, με την τι-

μημένη γαλανόλευκη στα χέρια, που πλαisiώσαν τη λειτουργία και Δοξολογία την ημέρα της επετείου! Στο τέλος όλοι μαζί, με μια φωνή, με μια ψυχή, με ρίγη συγκινήσεως, ψάλαμε τον Εθνικό Ύμνο. Αξίζει μεγάλο μπράβο στους συνοδούς δασκάλους και διευθυντές των σχολείων της ενορίας μας, που οδήγησαν τους μαθητές σ' αυτή τη συμμετοχή.

ΟΧΙ, στην υποτίμηση των αξιών και των ιδανικών. ΝΑΙ, στη σύγχρονη αντίσταση, στην κάθε είδους και μορφή τρομοκρατίας και πολέμου, στην ελευθερία, στην αγάπη στον Θεό και στην πατρίδα!

Έτσι σιγά-σιγά φθάσαμε στον τελευταίο μήνα του φθινοπώρου. Έχει θεσπιστεί εδώ και χρόνια, την πρώτη Κυριακή του Νοεμβρίου, να τελείται το Κτιτορικό μνημόσυνο υπέρ μακαρίας μνήμης και αιωνίου αναπαύσεως των ψυχών των αιοδιόμων κτιτόρων, ευεργετών, αφιερωτών και συνεργατών του Ιερού Ναού. Στο τέλος μοιράστηκαν σ' όλο το εκκλησίασμα νοστιμότατα κόλυβα, που φρόντισαν με αγάπη κυρίες της διακονίας. Ας είναι αιωνία τους η μνήμη!

Μια βδομάδα αργότερα, 8 με 12 Νοεμβρίου, με τη μέριμνα του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, πραγματοποιήθηκε πενθήμερη εκδρομή, για τα στελέχη της ενοριακής μας κατασκήνωσης «το Θαβώρ», στο Βουκουρέστι της Ρουμανίας. Η αποστολή έφτασε στον προορισμό της, οδικώς, αφού διέσχισε την Βουλγαρία. Στην εκδρομή εκτός από τους ενορίτες, συμμετείχαν οι υπαρχηγοί, οι ομα-

δάρχες, οι ομαδάρχισσες και τα υπόλοιπα στελέχη, τα οποία εθελοντικά διακόνησαν και οργάνωσαν τις κατασκηνωτικές περιόδους το 2023.

Επισκεφτήκαμε το λόφο της Χαράς, όπου δεσπόζει ο εντυπωσιακός Καθεδρικός Ναός του Βουκουρεστίου, αφιερωμένος στους Αγίους Κωνσταντίνο και Ελένη, το Πατριαρχείο και το κοινοβούλιο της Ρουμανίας, σε καλοδιατηρημένα νεοκλασικά κτήρια. Εκεί και ο προστάτης, πολιούχος του Βουκουρεστίου, Άγιος Δημήτριος ο Νέος. Δυο αγάλματα, από τα πολλά της πόλης, κοσμούν το δρόμο προς το λόφο της Χαράς, των Ελληνικής καταγωγής Καντακουζηνού και Σκούζα, ανθρώπων που συνέβαλαν στην δημιουργία του Ρουμανικού κράτους.

Στη συνέχεια, βρεθήκαμε στο μεγαλύτερο πάρκο με μια από τις 20 φυσικές λίμνες της πόλης που λειτουργούσε ως λαογραφικό μουσείο, «Το Ρουμάνικο χωριό». Εκεί υπήρχαν αυθεντικά ξύλινα σπίτια προηγούμενων αιώνων, με την επίπλωση τα εργαλεία και τον διάκοσμο της αντίστοιχης εποχής. Περνώντας την αψίδα του Θριάμβου, βρεθήκαμε μπροστά στο επιβλητικό κτήριο του εθνικού τυπογραφείου, στην πλατεία τύπου, όπου και το άγαλμα με τα φτερά της ελευθερίας.

Η επόμενη μέρα, μας επιφύλαξε πολλές εκπλήξεις. Ανεβήκαμε στα Καρπάθια όρη και είδαμε από μακριά το χιονοδρομικό του Σινάια. Πλούσια δάση, από οξιές, δρύες, έλατα, με φθινοπωρινά χρώματα,

πανέμορφα, περιποιημένα σπίτια, καλοδιατηρημένα εξοχικά παλάτια, μιας άλλης εποχής. Επισκεφτήκαμε το παλάτι του Καρόλου, το χωριό Σινάινα και το μοναστήρι Σινάινα, εμπνευσμένο από τη μονή του όρους Σινά, αφιερωμένο στην Κοίμηση της Θεοτόκου. Κατεβαίνοντας από τα Καρπάθια, φθάσαμε στο οροπέδιο της Τρανσυλβανίας στο κέντρο της χώρας, όπου και βρίσκονταν, ο Πύργος του Δράκουλα, κοντά στην πόλη Bruș. Το σούρουπο μας βρήκε στην όμορφη πόλη Brușov, με τα πολλά κτήρια του 19^{ου} αιώνα και του 1700. Μια πόλη με ανεβασμένο βιοτικό επίπεδο.

Την επόμενη μέρα, αφού περάσαμε από τα σπίτια του λαού,- ματαιοδοξία του Τσαουσέσκου-, θαυμάσαμε εξωτερικά, τον επιβλητικό ναό, τον μεγαλύτερο της ορθοδοξίας παγκοσμίως, αφιερωμένο στην Ανάληψη του Ιησού και τον Άγιο Ανδρέα, που πιστεύεται ότι θα ολοκληρωθεί το 2024.

Τέλος καταλήξαμε στο ανδρικό μοναστήρι Τσέρνικα, του 17^{ου} αιώνα μέσα στην ομώνυμη λίμνη. Η μονή ήταν αφιερωμένη στον Αγ. Καλλίνικο και τον πνευματικό του πατέρα, Αγ. Γεώργιο, στους οποίους, με τη χάρη του Θεού αναφέρονταν πολλά θαύματα. Εδώ σχολές ψαλτικής, καλλιτεχνίας, καθώς και το πρώτο τυπογραφείο.

Επιστρέψαμε, με την ευχή, να έχουμε την ευλογία, να είμαστε γεροί και για άλλες εκδρομές, μ' αυτό

το ωραίο οικογενειακό πνεύμα της ενορίας μας!

Δυο μέρες μετά, στις 15 Νοεμβρίου, άρχισε η νηστεία για τη Σαρακοστή των Χριστουγέννων, και το Ιερό Σαρανταλείτουργο του Ναού, που θα διαρκέσει μέχρι τις 24 Δεκεμβρίου. Κάθε μέρα τελούνταν Θεία Λειτουργία άλλοτε πρωί κι άλλοτε απόγευμα, προς διευκόλυνση των εργαζομένων. Πόσες ευκαιρίες μας δίδονται για την πνευματική μας ανέλιξη! Κατά τη διάρκεια των λειτουργιών αυτών, μνημονεύονται τα ονόματα των οικείων μας, ζώντων και τεθνεώτων. Είναι μια περίοδος εντονότερης ψυχοσωματικής προετοιμασίας για τον εορτασμό της μεγάλης εορτής της Γεννήσεως του Χριστού. Η συμμετοχή μας αποτελεί ιδιαίτερη ευλογία για όλους μας!

Στις 20 προς 21 του μηνός συμμετείχαμε στην Ιερή Αγρυπνία, για τη γιορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου, το Ιερό θησαύρισμα της δόξης του Θεού.

Λίγο πριν τελειώσει ο Νοέμβριος, στις 25 του μηνός, έγινε η ενθρόνιση του νεοεκλεγέντος Μητροπολίτου μας κ. Θεόφιλου, στον Ιερό Ναό της του Θεού Σοφίας και η ενορία μας συμμετείχε με αποστολή. Ας είναι ευλογημένος! Άξιος!

Ας σιωπήσουμε για ν' αφουγκραστούμε τη φωνή του Θεού!

Καλή συνέχεια της Σαρακοστής των Χριστουγέννων!

Επιμέλεια:
Δομνίκη Νικολοπούλου

Με αλεύρι και μεράκι!

ΜΠΑΚΛΑΒΑΣ

ΥΛΙΚΑ: για ταψί 35x25εκ.

- 1 πακέτο φύλλα κρούστας
- 320 γρ. λιωμένο Βούτυρο
- 500 γρ. Καρύδια φιλοκομμένα
- 2 κ.γ. κανέλα
- 1 γαρύφαλλο
- 1 κ.σ. ζάχαρη

ΣΙΡΟΠΙ

- 400 γρ. Νερό
- 550 γρ. ζάχαρη
- 1 κ.σ. μέλι
- Στικ κανέλας, 3 γαρύφαλλα
- 1 κ.σ. λεμόνι

ΕΚΤΕΛΕΣΗ:

Σε βουτυρωμένο ταψί απλώνουμε τα μισά φύλλα. Ανακατεύουμε τα φιλοκομμένα καρύδια, την κανέλα, το γαρύφαλλο, τη ζάχαρη και τα απλώνουμε πάνω στα φύλλα. Προσθέτουμε τα υπόλοιπα φύλλα από πάνω και κατόπιν κόβουμε τον μπακλαβά μέχρι κάτω. Περιχύνουμε το βούτυρο φροντίζοντας να πάει παντού! Ψήνουμε στους 150 βαθμούς κελσίου για 1ωρα και 45 λεπτά, αντιστάσεις, τελευταία κάτω σχάρα. Βάζουμε στο κατσαρολάκι όλα τα υλικά για το σιρόπι, εκτός από το μέλι και το λεμόνι, και βράζουμε για ενάμισι λεπτό. Το κατεβάζουμε από τη φωτιά και προσθέτουμε το μέλι και το λεμόνι. Ρίχνουμε το ζεστό σιρόπι στο ζεστό μπακλαβά!

Ιδανικά τρώγεται την επόμενη μέρα, για να απορροφήσει καλά το σιρόπι.

Επιμέλεια
Ευαγγελία Κατραμίδου

« Είπε γέρων... »

Ξεκίνησε μία μέρα ο Αβββάς Μακάριος να πάει όσο μπορούσε πιο βαθιά στην έρημο, για προσευχή και πνευματική μελέτη. Στον δρόμο συνάντησε ένα παράξενο πλάσμα, αναιδέστατο στην όψη, φορτωμένο με σωρό μικρά και μεγάλα δοχεία, που το καθένα είχε κι από ένα φτερό. Παραξενεύτηκε ο Γέροντας από την ακατανόητη εκείνη μορφή και στάθηκε να την περιεργασθεί.

Ο άλλος, Φανερά ενοχλημένος, του φώναζε με θυμό:

- Τι κάθεται και με κοιτάζεις έτσι, μοναχέ; Έχεις καμιά δουλειά στον τόπο τούτο που δεν τόλμησε άνθρωπος ως τώρα να πατήσει το πόδι του;

- Γυρεύω τον Θεό παντού, αποκρίθηκε με θάρρος ο Όσιος. Αλλά εσύ ποιος είσαι; Απόκοσμο μου φαίνεται το παρουσιαστικό σου και το φορτίο σου ακατανόητο.

Εκείνος τότε, χωρίς να το θέλει, βιάστηκε να ομολογήσει την αλήθεια, σπρωγμένος από ακατανίκητη δύναμη:

- Εγώ που βλέπεις, είμαι ο διάβολος και τούτα εδώ τα σύνεργά μου. Μ' αυτά δλεαίζω τους ανθρώπους και με ακολουθούν, κάνοντας όλα μου τα θελήματα.

Ο Αβββάς Μακάριος επέμενε να τον ρωτά, μέχρις ότου ο σατανάς αναγκάστηκε να του φανερώσει όλες του τις παγίδες.

- Όποιον βρω πρόθυμο στην μελέτη, τον αλείφω με το φτερό από το περιεχόμενο τού δοχείου που έχω στο κεφάλι μου. Τον πιάνει αμέσως πονοκέφαλος κι αφήνει στην μέση την μελέτη. Εκείνον που θέλει ν' αγραπνήσει, παίρνω από το δοχείο που κρέμεται στα βλέφαρά μου, του βάζω λίγο στα μάτια και του φέρνω τόση

νύστα που τρέχει αμέσως στο στρώμα.

Τα δοχεία που βρίσκονται στ' αυτιά μου έχουν συνταγή κατάλληλη για παρακοή. Μ' αυτήν κυνηγώ τους υποτακτικούς. Από το περιεχόμενο του δοχείου που κρέμεται στην μύτη μου, δίνω στους νέους, για να τους παρασύρω σε σαρκική επιθυμία. Από το δοχείο που βρίσκεται στο στόμα μου, δίνω στους εγκρατείς, για να τους προκαλέσω λαίμαργία, σε άλλους πάλι, για να τους παρασύρω στην καταλαλιά και στην αισχρολογία.

Το δοχείο που έχω στον λαιμό μου προξενεί υπερηφάνεια και υψηλοφροσύνη. Το άλλο, που βλέπεις στην κοιλιά μου, έχει μέσα αναισθησία κι ακολασία. Και τα υπόλοιπα φθόνο, φθόνο, κλοπή κι όλα τ' άλλα κακά. Μ' αυτά βγάζω τους ανθρώπους από τον ίδιο δρόμο και τους οδηγώ όπου θέλω εγώ, μέχρις ότου τους παρασύρω στην απώλεια. Εσένα όμως δεν κατόρθωσα ούτε μιά φορά να σε πλησιάσω, γιατί αδιάκοπα με πολεμάς.

Ο Αβββάς Μακάριος έμεινε κατάπληκτος από την μεγάλη ποιικιλία που είχαν τα διαβολικά τεχνάσματα. Έκανε το σημείο του σταυρού επάνω του και είπε:

- Ας είναι δοξασμένο το όνομα του Θεού, που σε καταργεί, διάβαλε, διά μέσου των Αγίων Του. Όπως φύλαξε έμενα από τις παγίδες σου, ας προφυλάξει και όλους εκείνους που αγωνίζονται να τηρήσουν τις εντολές Του.

Καθώς έλεγε αυτά ο Όσιος, ο διάβολος εξαφανίστηκε σαν καπνός από τα μάτια του, ενώ εκείνος συνέχισε τον δρόμο του με μεγάλη συλλογή.

Επιμέλεια
Λαφάρα Δήμητρα

Η ενορία μας κοντά στα σχολεία!

Πακέτα

575

Φύλλα

287,500